

KIADJA AZ „ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET” ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.
 AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják. Előfizetési díjakat és hirdetések az
 Nemtagoknak előfizetési díj: Országos Halászati Egyesület (Budapest,
 Egész évre 8 aranykorona, fél évre 4 aranykorona. V, Országház-tér 11. II. em. 213.) fogad el.

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, M. KIR. HALÉLETTANI KISÉRLETI ÁLLOMÁS (II, DEBRŐI-ÚT 15. SZÁM.)

TARTALOM: Felhívás. — Haltermelésünk multjából. Landgraf János. — A kolléga. L. Kiss Aladár. — A dunai sirályról. Papp József. — A ponty kapása (pedzése). L. Kiss Aladár. — Társulatok — Egyesületek. — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzés. — Hirdetések.

Felhívás.

Kérjük az egyesület azon t. tagjait és lapunk azon előfizetőit akik az idej első félévi sőt esetleg a mult évi tagsági illetőleg előfizetési díjakkal hátralékban vannak, hogy tartozásukat a f. é. januári számunkhoz mellékelve volt csekklap felhasználásával, vagy postautalvánnyal haladéktalanul egyenlítsék ki, mert a „Halászat” előállításához szükséges anyagi eszközöket nem nélkülözhetjük. Azon tagjainktól és előfizetőinktől, akik fizetési kötelezettségüknek nem tesznek eleget, a tartozásokat a közel jövőben postai megbízás útján leszünk kénytelenek beszédelni.

Idej közgyűlésünk határozata folytán f. é. január 1-től a tagsági (illetve előfizetési) díj 8 aranykorona (=136,000. K) Állami tisztviselőknek ez összeg fele.

Az Országos Halászati Egyesület elnöksége.
 Budapest, V., Országház-tér 11. szám.

Haltermelésünk multjából.

Írta: Landgraf János.

Programtervezetem készítésénél legelső sorban a halászatnak egységes védelmét s e végből megfelelő törvény alkotását illetve előkészítését sürgettem. Továbbá a szakismeret terjesztése és az közérdeklődés felkeltése végett külön szaklap megindítását és végül a balatoni halászat feljavításának felkarolását javasoltam, amelynek a hanyatlása sok és jogos panaszt váltott ki már akkoriban.

A miniszter személyesen hallgatott ki célkitűzéseim megoldására alkalmazandó eszközök és eljárások dolgában. Gyakorlati szempontból főleg a Balaton munkabavételét szorgalmazta s az ezzel kapcsolatos szervező munkálatok végrehajtásában ifjú Gróf Széchenyi Imrét, Somogy vármegye akkori közigazdasági előadóját ajánlta munkatársul.

Tényleg az itt érintett nyomokon indult meg szerény tevékenységem, de persze csak akkor, amikor halászati viszonyainkat valamennyire megösmertem. Annál fogva, hogy újításoktól egyaránt idegenkedő gazdák és halászok nem igen akartak tudomást venni arról, hogy haltermelés is van a világon, jölehet nem mulasztottam el a sajtó útján, továbbá nyilvános előadások keretében, még többször velük folytatott alkalmi meglepetések során, őket ezekfelől tájékoztatni, halászat-technikai kérdésekben is kevés dolgom akadt, s így volt időm és alkalmam halászatunkra vonatkozólag adatokat gyűjteni. Kezdtem a Balatonnal, ahol ismerős is voltam. Személyesen látogattam el mindazokhoz, akikről tudtam vagy hallottam, hogy a tó halászatával közelebbi kapcsolatban állottak. Régi és az új bérlőktől, jogtulajdonosoktól, ezek alkalmazottaitól, halászaiktól, megyei és községi hatóságoktól stb. gyűjtött adatok nyomán igyekeztem úgy a múlttól, mint a jelenről hű és teljes képet szerezni, gondot fordítva az itt-ott előfordult ellenmondások tisztázására is. Az így szerzett adatokkal felszerelve kerestem fel gróf Széchenyi Imrét, s terveimet közölve vele, kértem őt álljon a megindítandó akció élére. Elismeréssel és hálával jelezhetem, hogy kívánságomra a sokak előtt kétesnek látszó eredményű munkát örömmel vállalta s attól fogva élete fogytaig, amely sajnos ügyünkre nézve nagyon korán elkövetkezett, ritka buzgalommal és megértéssel gondozta.

Együttes tevékenységünk első gyümölcse az az értekezlet lett, amelyet 1885. év folyamán Balatonfüredre hívtunk össze, elgondolásunkat bizalmas körben megösmertetni. A résztvevő halászati jogtulajdonosok, országgyűlési képviselők, közigazdák és írók előtt behatóan megvilágítottuk a szóban forgó halászati jognak a nemzeti vagyon szempontjából birt jelentőségét, annak hanyatló irányzatát, a hanyatlás okait és a javítás lehetőségét; megoldásul a közvetlen érdekelteknek önkéntes társadalmi szervezetbe leendő tömörülését ajánlottuk,

hogy alapszabályaik erejével és keretében juttassák diadalra a közérdeket a távat zsaroló magánérdek felett.

Szorosan az *önsegély* elvére alapozott gazdasági cél megvalósításának ezen eszméjét, az értekezlet általános helyesléssel fogadta s abban állapodott meg, hogy az előadottak emlékiratban foglalva valamennyi érdekeltnek megküldendő s a kifejtendőkhöz képest alkalmas időben a megalakulás napirendre tűzendő. Így is történt s részben közvetlenül hozzánk érkezett nyilatkozatokra, részint a helyi lapokban támadt visszhangra támaszkodva, 1886-ban Keszthelyen a közgyűlést egybehívtuk s a három vármegye és a kormány kiküldöttjének jelenlétében a halászati jogtulajdonosok és bérlők összesége az általunk előterjesztett alapszabályok alapján *Balaton halászati szövetség* elnevezéssel megalakult.

Csakhamar megérkeztek a kormány által jóváhagyott alapszabályok is, amire egy igazán lelkes és buzgó válaszmány támogatásával hozzá foghattunk a nagy és küzdelmes ama munkához, amelyet zászlónkra írtunk. Aki figyelembe veszi, hogy olyan téren szándékoztunk rendet csinálni, ahol a törvényes rendet ismerték és tisztelték legkevésbé, nem csodálkozok azon, hogy törekvésünket küzdelmesnek jelzem. A tómenti lakosság ugyanis a halat Isten adományának tekintette, csak úgy mint a fát az erdőben, teljes meggyőződéssel ragaszkodva ahhoz, hogy a hal azé, aki a vízből kifogja. Ennek megfelelően halásztak is derűre-borura legszívesebben akkor és olyan eszközökkel, amikor kevés munka árán minél több hal zsákmányolható, tehát *fvás* idején. Bár az így rendszerré fajult halpusztításnak a vármegyék is igyekeztek gátat vetni, megyei szabályrendeletekben büntetés terhével állapítva meg a halfogás módjait és idejét, az ezzel elérni kívánt kímélet nem bizonyult elégségesnek részben a tilalmak eltérő volta, a végrehajtás hézagossága, legfőképpen pedig a megtorlás elégtelensége miatt.

(Folytatása következik.)

A dunai sirályról.

Irta: Papp József halászmester.

A dunai sirályról vagy danka sirályról (*Larus ridibundus*) mint kártevőről akarok beszélni, hogy felhívjam rá a tógazdák figyelmét, mert ha az ember hitelt ad a tudományos könyvekben foglaltaknak, akkor esetleg igen drágán fizetheti meg azt a tanulságot, hogy bizony említett sirály faj a tógazdára nagyon is káros lehet, sőt némely időben egész évi haltermését tönkre teheti, mint azt az én tavamon már vagy három ízben megcselekedte, még pedig 1911., 1914. és 1924. őszén.

Mikor kevésbé nedves esztendőben a Duna alacsony vízállása következtében az általam bérelt tóban a vízállás kezd nagyon is aggasztó méretekben apadni, rendszeren megjelenik a bájós, kecses halászmadar és kezdi az ő hasznos működését kifejteni a következő módon: ezernyi ezer darabból álló csoportokba gyűlve meglepi a tónak azon részeit, hol észre veszi az ugyan-csak csapatokba gyűlt pontyivadékot és egyéb halat és irtóztató rikácsolás közt kezd a vízbe csapni. Ellehet gondolni, hogy a hűvös időben nem potyára áztatja össze ruházatát, óh a sirály van olyan értelmes, hogy ilyen csacsiságot ne tegyen. Szinte érthetetlen a halászat közben kifejtett ügyessége. Például most az idei télen nagyon alacsony vízállás volt a tóban s a halak bizony eléggé kellemetlenül érezhették magukat, mert a jégen járva láthattuk, hogy sok helyütt araszos mélységű víz sem volt a jég alatt és az oda szorult halak kénytelenek voltak oldalt fordulva úszkálni. Így aztán, hogy segítségünk rajtuk némileg, 50—60 □-méteres lékeket vágunk a jégen, a kivágott táblákat kihúztuk a lékből, mire természetesen a kiszedett jég helyébe víz tódult s így pillanatnyilag segítettünk a fu/dokló halakon. Hiszen ez egészen jó lett volna ránk nézve, de az úgynevezett hasznos danka sirályokat kifejejtették a játékból s ők azt nyomban meg is torolták.

A kolléga.

(Horgász história.)

Irta: L. Kiss Aladár.

— A halászat eredeti tárcája. —

Utánnomás tilos.

Egy horgásztársam beszélt el nekem ezt a mulató történetet.

Évekkel ezelőtt kitartó hurutban szenvedtem, — mondotta — és a házi orvosom szigorúan ráparancsolt, hogy minél kevesebbet tartózkodjam a szobában és hacsak lehet, menjek ki a szabadba, árnyas fa alá, ahol a meleg, átszűrődő napsugár és a tiszta levegő hamarosan gyógyulást fog hozni számomra. Amikor pedig megtudta, hogy horgász ember vagyok, alaposan leszidott és kergetett minduntalan ki a vízpartra.

Lakásunkhoz közel folydogált a csöndes, zöldszínű Rába és fél óra sem telt el, már türelmetlenül vártam az első zsákmányt.

Úgy négy éve horgászgattam s így nem is voltam már mai gyerek a horgászásban, midőn egy ízben kitapasztaltam, persze hosszabb, eredménytelen próbálgatás után, hogy a folyóvíznek egy bizonyos szakaszán sűrűbb pontykapásaim vannak.

Megjegyzem, hogy ladikkal szoktam felevezni kipróbált helyemre s nem egyszer, még nem is derengett, már ki volt kötve a ladikom és én a félhomályban lesve vártam az első kapást.

Míg így csendben üldögéltem, szinte megfogott a

pihenő természet és lélegzet-visszafojtva vártam az első mutakozó életet. Egyszer csak hol távolabb, hol közelebb csapódott fel egy-egy bogarászó hal, majd a hátam mögött a fűzfabokrokban kezdett el pittyegni a fülemüle, távolabb a nyárfásban a sárgarigó füttyentette el reggeli félnótáját, végre, mintegy varázsütésre megmozdult hol itt, hol ott a természet számtalan vízparti bogara s mire horognyeieimet tisztán kivettem, a madarak trillája s a bogarak zsongása általános lett. Úgy éreztem ilyenkor, hogy most már nem vagyok egyedül.

Ilyen kora reggelenként, rendes, megszokott időpontban, előttem ment el ladikjával egy munkás külsejű horgászember óriási felszerelésével, girbe-görbe mogyorófanyelekkkel, míg azután el nem tűnt szemeim előtt. Bizonyára valami titkos, csendes, jópontytanyája lehetett valahol.

Eleivel a fogai között egy „jó reggelt“ kívánt, később azután, midőn már megszokhatott és személyemben egy hűséges, kitartó, mondjuk szenvedélyes horgász-kollégát látott, már meg-megszólitott, érdeklődött s olyan futó-párbeszéd keletkezett közöttünk, míg ladikjával elhaladt előttem.

Egyik ozondús, fojtó nyári reggel, már messziről láttam, meglássítja a ladikját.

— Jó reggelt! . . . — köszöntött.

— Adjon Isten! . . . — mondtam illemtudóan.

— Van-e kapás? . . . — érdeklődött.

(Folytatása következik.)

Amint észre vették a léket, ezernyi ezer számmal lepték el a vizet és a nélkül, hogy háló vagy horog készséget szedtek volna elő, megkezdték a halászatot. Mikor a nagy zsvivágásra figyelmes lévén, megközelítettem halászó helyüket, az ijedségtől megdermedve láttam, hogy a jégen szanaszét szórva kb. 40—50 kgr. egynyaras ivadék hever agyonvagdalva kivágott szemekkel egytől egyig. No köszönöm szépen ezt a hasznos cselekedetet, igazán köszönöm! Szépen megvagyom az írva, hogy a szántó-vetőknek mily nagy segítségére vannak, mikor a földből kiszántott cserebulyókat és pajorokat összeszedik. Hát hiszen ez igaz! De viszont az is igaz, hogy nemcsak a szántóföldről szedik a bogárságot, hanem szedik a kiszáradt tó fenekéről is az alsó és felső rendű rákféléket a vízipókokat, csigákat, szóval azokat az állatokat, melyeket mi hal tenyésztők a lehető legnagyobb számban szeretünk a vízben, mint természetes haltáplálékot és nem sirálytáplálékot. 1911. év őszén, amikor tudommal első ízben száradt ki a tó feneké, az állatkerti állatok részére szerződésileg szállítottam apró keszegféle halat. Amint a tó vize bokáig érővé apadt, megjelentek a sirályok és halásztak háborítatlanul, mert akkor még nem tudtam, hogy nem szabad minden dolgot, a mit az ember tudósok könyvében olvas, elhinni szentírásként, — nem is háborgattam a bájos és kecses madarakat mulatságuk közben. Hanem 1911. nov. hó 9-én a következő dolog történt és akkor nyílt fel a szemem. Béla bácsi nevű hálómesterem azzal jött hozzám, hogy fogtak sűrű hálóval vagy tíz mázsa halat, mit csináljanak? — Rögtön betelefonáltam az állatkertbe, hogy van tíz mázsa apró halunk, rögtön jöjjenek érte. Jöttek is. Addig mi elsülyesztettünk egy nagy ladikot és abba öntöttük a halakat; egészen teli lett. Azt mondom ezután az embereknek: No most menjenek reggelizni, egy óra múlva itt lesz a kocsi a halért. Ugy is lett. Hogy egy óra múlva bementünk a halért, egy darabot sem találtunk a csónakban.

Az egész tíz mázsa halat elvitték a danka sirályok egy óra alatt. Láttam én, hogy a csónak fölött ott kavarogtak a sirályok, nagy sívalkodással le-le csaptak, meg felkerekedtek a magasba, de akkor még gondolni sem mertem volna arra, hogy az állatkertet akarják megrovidíteni.

Igaz, hogy bájos és kecses madár a sirály, de a kis pontyivadék is kedves állat ám, és mire a tógazda tíz dekás súlyúra felneveli, sok költségbe és fáradságba kerül, és nem látok arra okot, hogy habár költőink még oly szépen megéneklék is a vándor eszterágot és a habokba csapó sirályt — mikor nekem mérhetetlen kárt okoz, én tudós könyvek alapján hasznos madárnak tartsam és kíméljem.

A ponty kapása (pedzése).

Tanulmány.

Írta: L. Kiss Aladár.

Utánnomás tilos.

Ha valahol, úgy a horgászásnál lehet elmondani, hogy nincsen szabály kivétel nélkül. Akár a bő tapasztalat, akár a hosszú gyakorlat tanított meg valamire, mégsem szabad azt zsinórmértékül elfogadnom, mert bár tízszer bevált az ahhoz való alkalmazkodás, tizenegyszer ugyanott vagyok, mint amikor először tapasztaltam azt a dolgot, vagyis a kezdetén.

Azt nem állítom, hogy a tapasztalat és gyakorlat ne adna az ember kezébe bizonyos jobb módszert a sikeres horgászashoz és ez tulajdonképen a horgász fel-

szerelésére illetőleg kellékeire vonatkozik, de nem szabad általánosítani a sikeres horgászást ott, hol az nemcsak a horgászó készség kellékeinek minőségétől és összeállításától függ, hanem *magától a víztől*, melyben a hal él. Az ok és az okozat az, mely a horgászat eredményét a negatívumtól pozitívumig fokozza s hogy ezt, mint a horgászat eredményének maximumát elérhessük, vagy legalább is rentábilissá tegyük, kell ismernünk az ok és okozat közötti összefüggést.

Szerintem minden jó és rossz horgászati eredmény okozati összefüggését nem másban, mint magában *a természetben kell keresnünk*.

Ezen fejtegetésemben irányadóul a pontyfogást veszem, gombóccal való horgászással, ahol legjobban kimutatható a pontynak alkalmazkodása a víz természetéhez, melyben él.

Lehet, hogy leírásom talán nem mindenkinél fog helyeslésre találni, de viszont a saját tapasztalataim leírásában, már leszűrődött véleményemet adom meg.

Sokszor elgondolom, milyen nagy a különbség a vadász és a horgász szórakozása között annak elérésében, hogy a zsákmányt hatalmába kerítse.

A vadász már a sikernek bizonyos reményével indulhat mindig útnak, abból kifo vólag, hogy ő a prédáját látja, egy pillanat alatt mérlegetlenti a maga és a vad közötti távolságot és a másik pillanatban az már tehetetlenül előtte fekszik.

Mennyivel nehezebben tudja magáénak mondani a zsákmányt a horgász. A vadász látja maga előtt a vadat, a horgász nem. A vadász, midőn megátja a vadat, a a másik pillanatban az már meglöve előtte is fekszik, a horgász azonban midőn megakasztja horgával a halat, még sok mindentől függ, hogy azt magáénak is vallhassa.

Eltelkintve, hogy jó horgászó felszerelése van, vagyis kitűnő a horognyél, a zsinór, a horog, ez mind kevés azonban akkor, ha a horogra akadt hal sokkal nagyobb, mint amire ő számított. De ha a halnak nagysága sem eji kétségbe, annak megszerzése még mindig a horgász ügyességétől, türelmétől és leleményességétől függ.

Vérbeli horgásztól fel kell tételeznünk, hogy minden egyes horgászó kelléke a lehető legjobb, tehát, ha a hal eszik, üres kézzel nem megy haza.

Ha a hal eszik!

Dehát mikor nem eszik a hal?! Mi befolyásolja, mondjuk a pontyot, hogy elfogadja a horgon levő csalétket: a gombócot?

Ez az a gordiusi csomó amit ketté kell vágnunk!

A ponty életmódjának minden fázisára kiterjeszkedni annyi, mint tapogatódzani a sötétben. A természet ezen állatfajának életmódja nem a szemünk előtt történik s így vele szemben a tapasztalatra, megfigyelésre és következtetésekre vagyunk utalva. Több évtizedes megfigyelés és kutatás ad némi támpontot arra, hogy annak életmódját magunk előtt megvilágítva lássuk.

Engem például mindig ingerelt a pontynak kapási módja. A pontyozás volt az, ami teljesen le tudta kötni a figyelmemet, s amíg ismertem olyan horgászt, aki három évtizeden át csak a csukázásra és süllőzésre adta magát, vagy egy másikat, aki az örökös kora reggeli és késő esti harcászásnál nagyobb szórakozást nem tudott elképzelni, úgy éltem én magam bele a pontyozásba. De mielőtt erre, tárgyam tulajdonképeni céljára rátérnék egyet s mást kell még elmondanom.

Írásomban sohasem kötöm magam ahhoz, hogy egyik-másik horgásztársam másképp, vagy épen ellenkezőleg ne tapasztalta volna azt, amit elmondok, sőt

örülnék, ha e téren mások pontos megfigyeléseit is tudhatnám és pedig azért, mivel tapasztalatom, jobban mondva megfigyelésem csak egy bizonyos vízkörzetre szorítkozik, figyelembe véve néha egy-egy megbízható horgásztól kapott észleletet.

Horgászterületem éveken keresztül a Rába folyó deltája, melyen pontytanyáim, melyeket évenként változtattam, az alanti rajzon számmal vannak megjelölve.

(Folyt. köv.)

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Egyesület f. évi április hó 16-án választmányi ülést tartott, melyen Répássy Miklós elnöklete alatt résztvettek dr. Dobránszky Béla, Corchus Zoltán, Darány Ágoston, Dietz Lajos, dr. Hirsch Alfréd, Kócsy Imre, Kuttner Kálmán, dr. Mikecz Károly, Scheiber József, Stögermayer Alajos, Szalkai Zoltán, Zimmer Ferenc és ifj. Zimmer Ferenc.

Távolmaradásukat kimentették: br. Inkey Pál, Hirsch Géza, dr. Korbuly Mihály, Szurmay Sándor és Végh János.

Elnök a választmányi tagokat üdvözölve, felkéri a titkárt az ülés tárgyának az előadására.

1. Titkár előadja, hogy az egyesület a halszállítás tarifájának mérséklése ügyében ez év elején kérvényt adott be a kereskedelemügyi miniszter úrhoz, amelyre március hó végén válasz érkezett. E válasz szerint az a kérelem, hogy a fővárosba különleges berendezésű vasúti kocsiban élő állapotban szállított küldeményekre úgy gyors-, mint teherárúként való feladás esetében kedvezményes díjtétel engedélyeztetésék, nem volt teljesíthető. A kereskedelemügyi miniszteri leirat kilátásba helyezi azonban, hogy a halivadék szállításánál kedvezmény lenne engedélyezhető, ha az egyesület kellő garantiát nyújt a tekintetben, hogy a szállítási kedvezményvel visszaélés nem fog elkövetettni.

A választmány az ivadékszállítás garantiája tekintetében hosszas tárgyalás után akként döntött, hogy garantiául akár az egyesület, akár a halászati felügyelőség bizonyítványa szolgálhat, továbbá az a körülmény, hogy a címzett csak tógazdaság, vagy halászati bérlő lehet, végül az, hogy ivadékszállítmány Budapest állomásra feladható ne legyen. Egyben megbizta a titkárt, hogy a már előrehaladt tárgyalásokat saját belátása szerint akként irányítsa, hogy a kedvezmény minél szélesebb körű és mindent felölelő legyen.

2. A Jugoszláviával legutóbb folytatott kereskedelmi tárgyalások alkalmával a jugoszláv transitó halszállítmányok szállítási kedvezményt kaptak, amely a magyar haltermelés egyébként is nehéz helyzetét veszélyezteti. Egyesületünk úgy a földművelésügyi miniszterhez, mint a kereskedelemügyi miniszterhez beadvánnyal fordult, hogy a jugoszláv haltermelés veszedelmes konkurrenciájától a magyar haltermelést védelmezze meg s a magyar halnak a magyar vasúti vonalakon való szállítását a jugoszláv halszállítási díjánál 30%-al kedvezőbbé tegye.

A választmány a lépés megtörténtét jóváhagyólag vette tudomásul.

3. Titkár bejelenti, hogy az egyesületnek a pénzügyminiszter úrhoz intézett ama beadványára, amelyben a tógazdaságokat a kereseti adó alól felmenteni kérte, a pénzügyminiszter úrtól válasz érkezett. A válasz rövid kivonata az, hogy a tógazdaságok már 1917. évben kereseti adó alá vonattak s ennek folyamánként jelenleg is általános kereseti adó alá tartoznak; mindaddig, míg a halastavakból származó jövedelmet általános kereseti adó terheli, a tavak területe földadó alá nem vonható. A földadó alá vonás kérése csak abban az esetben volna teljesíthető, ha az 1875. év VII. tc. értelmében a földadókataszterben felvett művelési ágak közé törvényhozási úton egy új művelési ág iktatatték be. Ez azonban oly nagy és költséges előmunkálatot, valamint különleges szakképzettségű munkaerőket igényelne, amilyenek ezidőszert nem állnak a pénzügyminisztérium rendelkezésére.

A választmány tudomásul veszi a pénzügyminiszteri átirat tartalmát, azonban semmiképp sem ért egyet annak lényegével, s továbbra is azon az állásponton van, hogy a halászat, mint őstermelés, a fennálló törvények értelmében kereseti adó alá nem vonható, éppen ezért felhívja a titkárt, hogy az egyesület ezen álláspontját a pénzügyminiszterhez intézendő beadványban újból szögezze le s minthogy jogorvoslattal csak az egyesek élhetnek, nevezetesen konkrét esetben panasszal a közigazgatási bírósághoz fordulhatnak, az egyesület a továbbiak tekintetében más lépéseket nem tehet.

4. Titkár bejelenti, hogy dr. Dobránszky Béla alelnök a 100 drb. haltenyésztő és halkereskedelmi r. t. részvényosztalékát

500,000 K-ra egészítette ki, a pályadíjat odaitéltő ötös bizottság pedig akként határozott, hogy ez évben a pályadíjat nem adja ki, hanem a jövő évi pályadíjhoz csatolja s a két pályadíjat egy öszszegben fogja kiadni.

A választmány ezt az előterjesztést magáéva teszi s a közgyűlésnek ily értelemben fog javaslatot tenni.

5. Titkár bejelenti a legutóbbi választmányi ülés óta beérkezett tagjelentkezéseket és pedig Kunst Leó Balatonföldvár, Kovács Pál Budapest, Bereszugi halászati társulat Mezőtúr.

A választmány a közgyűlés megerősítésének reményében a jelentkezőket az egyesület tagjai közé felveszi.

6. Kócsy Imre választmányi tag bejelenti, hogy a halászbérletek megállapítása a vásárcsarnoki hivatalos árjegyzésben foglalt árak alapján történvén, oly magas árak jönnek ki, hogy ezek a tényleges árakat egyáltalán nem fődik, az érdekelteknek pedig jelentékeny anyagi károsodását okozzák. Kéri a választmányt, hogy ezen fonák állapot megváltoztatása tekintetében, nintézkedjék.

A választmány figyelemmel az ez ügyben állandóan folytatott eljárásokra, tudatában van annak, hogy e téren teljes orvoslás csak akkor lesz elérhető, ha pénzünk állandósulása következtében a halvalutát teljesen elhagyjuk, mégis, hogy az árjegyzés helytelensége ismételt megállapíttassék, utasítja a titkárt arra, hogy ez ügyben a város tanácsához ismét írjon át s kérje azt, hogy ha ez ügyben orvoslás nem érhető el, a város inkább szüntesse be az árjegyzést s az érdekelt vállalatok maguk fognak majd árjegyzési lapot kibocsátani.

F.

Az Országos Halászati Egyesület folyó évi rendes közgyűléséről szóló jegyzőkönyvet az alábbiakban közöljük:

Jegyzőkönyv

felvétel Budapest, 1925. évi április hó 16-án az Országos Halászati Egyesületnek az Erdészeti Egyesület székházában (V. Alkotmány u. 6. sz.) tartott évi rendes közgyűlése alkalmával.

Jelen voltak a jegyzőkönyvhöz csatolt jelenléti íven alulírottak.

Távolmaradásukat kimentették: dr. Hirsch Alfréd, Hirsch Géza, dr. Korbuly Mihály, dr. Mócsy István, Purgly Pál, Szurmay Sándor és Végh János.

Elnök: br. Inkey Pál, jegyző: Fischer Frigyes, titkár.

1. Elnök a megjelent tagokat szívélyesen üdvözli s megállapítja, hogy mivel a folyó évi április hó 7-ére egybehívott közgyűlés a megjelentek számára való tekintettel alapszabályaink értelmében határozatképes nem volt, a mai közgyűlés a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes. A jegyzőkönyv hitelesítésére Kuttner Kálmán és Zimmer Ferenc tagtársakat kéri fel.

2. Fischer Frigyes ügyvezető titkár évi jelentését az alábbiakban olvasta fel:

Az elmúlt 1924. év első fele a romló korona jegyében tehát teljes gazdasági bizonytalanságban folyt le, második fele azonban a külföldi kölcsön sikere folytán a stabil korona első lépéseit tünteti fel. Az a nagy gazdasági válság, amelynek ma, ki tudná megmondani, a tetőpontján vagyunk-e már, csak az év vége felé kezdett teljes erővel jelentkezni s azt eredményezte, hogy a folyamatban lévő munkálatokat ki-ki lebonyolította, azonban új vállalkozásba fogni, új kockázatot magára venni, senki sem mert. Az az idő, amidőn minden értékesebb volt, mint a pénz, e'únt s vele együtt elmúlt a pénztől minden áron való szabadulni akarás is. Ez a körülmény jelentékeny értékeket termelt, mert a romló pénzt realis létesítmények útján igazi értékke iparkodott mindenki átalakítani. A tógazdaságoknak az elmúlt évben tapasztalt nagy fellendülése nem tisztán a konjunkturában, hanem tényleg abban lelte magyarázatát, hogy a pénzt befektetni, attól szabadulni a lehető leghelyesebb eljárás volt. Pénzét mindenki úgy mentette, hogy építkezésbe fogott, áruba vagy más állandó értékbe fektette, hogy annak leromlását megakadályozza.

A nyílt vízi halászat terén az elmúlt év szintén fejlődést mutat fel, mert a tilalmak felüggesztése fejében elrendelt nemes pontyvadékok és süllőikra kihelyezés mindinkább általánossá vált s a nyílt vizek anyagának fejrissítése szép eredményekre enged következtetni. Ma még a kezdet kezdetén vagyunk, sok előítélettel kell megküzdeni, de az idő és tapasztalat, reméljük, sikerre fog vezetni.

Amint az ország közállapotának szanalásában az elmúlt esztendő volt az első, ugyanígy egyesületünk anyagi helyzetének rendbehozásában az 1924. év volt az első. Ezen év történetét a következő rövid vonásokban tudnám összefoglalni.

Az elmúlt év alatt hét választmányi ülést tartottunk a folyó ügyek elintézése végett. Bárha lapunk erről részletes értesítést nyújtott, a fontosabb ügyek és tárgyalások közül kiemelendőnek tartom a következőket:

A halászati törvény revíziója ügyében február 4-én tapca-

közi értekezlet tartatott az összes hatóságok és érdekelték bevonásával, amelyen a törvényjavaslat végleges szövege általánosságban megállapítást nyert. A törvény szövege és indokolása készen áll, s remélhető, hogy a nyári szünet előtt még a nemzetgyűlés tárgyalása alá kerül annál inkább, mert a javaslat benyújtása iránt sok felől a legnagyobb érdeklődés tapasztalható.

A halászat szerkesztőjében változás állt be, amennyiben 1924. január hó 1-től kezdve dr. Unger Emil vette át Répácsi Miklóstól egyesületi lapunk felelős szerkesztését. Ugyanezen határidőtől kezdve az egyesület szerény anyagi eszközeire való tekintettel a nyomdát — bármily nehéz elhatározás volt is az évtizedes Pátria összeköttetés megszakítani — elhagytuk és a lapot a váci országos fegyintézet nyomdájában állíttatjuk elő. A ma megtartott választmányi ülés elhatározta, hogy az évi tagdíjat 6 aranykoronáról 8-ra emeli. Kérem ennek jóváhagyását. Így az elérhető megtakarítás és bevételi többlet remélni engedi, hogy az Egyesület bevételei a kiadásokkal egyensúlyba kerülhetnek. Ezzel egyidejűleg gondoskodni kell a lap írói gárdájának némileg megfelelő honorálásáról s a tisztviselői kar tiszteltdíjának mérsékelt felemeléséről.

Kérem a közgyűlés felhatalmazását arra, hogy a Halászat munkatársainak írói tiszteltdíja soronként 4 fillér, a szerkesztő tiszteltdíjának felső határa évi 480 K a titkáré évi 260 K a pénztárosé évi 240 K lehessen, amennyiben a egyesület vagyoni viszonyai megengedik.

Időközben Ott János kir. mérnök más hivatali beosztást nyert, amely öt pénztárosi teendőnek elátásában gátolta. A választmány a pénztárosi teendőket Németh Endre kir. mérnököt bízta meg.

Ugyanígy gondoskodott a választmány a számvizsgáló bizottság összeállításáról, amelynek tagjává ifj. Goszthony Mihály, Techet Róbert és Kuttner László tagokat kérte fel; kérem ezen kijelölés jóváhagyását.

Nagy megtiszteltetés érte egyesületünket, amidőn alelnökünk, Répácsi Miklós nyugalmába vonulása alkalmával az államtitkári címmel lett kitüntetve.

Azt hiszem, az egész egyesület hozzájárulásával találkozom, amidőn ez alkalommal neki, mint a legrégebb és legteljesebb halászok egyikének, ezen magas kitüntetéshez erőt, egészséget és sok szerencsét kívánok. Legyen az ő nyugalmavonulása a további alkotások sorozata, kitüntetése pedig előlege arra, hogy eddigi munkáját tovább is oly lelkesen és sikerrel folytatja.

Az elmúlt év szeptemberében érte meg szaklapunk a „Halászat” 25 éves jubileumát. Ünnepeink nem volt hivalkodó, mert az egyesületünk működésével nem is volna összeegyeztethető, de be sőséges volt. A jubileumi szám megjelenése bemutatta az első negyedszázad határkövét s a visszaemlékezések megnyugvást keltő érzést fakasztottak a jövő fejlődés tekintetében.

Egyesületünk közbenjárására a halászat forgalmi adó kötelezettsége tárgyában megjelent a 10,9651/1923. számú pénzügyminiszteri rendelet, melyben tisztázást nyert az a körülmény, hogy a halászatnak, mint az őstermelés egyik ágának, termékei forgalmi adó alá nem esnek, ha azok értékesítése nagykereskedő útján történik.

A vásárcsarnoki hivatalos árjegyzésben foglalt árak megbízhatósága tekintetében erős tevékenységet folytattunk. Öttagú bizottság felkereste Folkusházy alpolgármestert és a közéleti vezetés irányát Vajna Ede tanácsnokot, akik a kérdés alapos megvitatására az összes érdekelték bevonásával népes értekezletet tartottak, melyen az árak jegyzése tekintetében fontos megállapodások jöttek létre. Bárha ezt a kérdést, amely a halászati bérek alapját képezi, tehát igen nagy anyagi érdekek bázisául szolgál, minden érdekelt kívánsága és a teljes precizitás követelményének megfelelően lehetetlen elintézni, hosszas és szívós eljárással elértük azt, hogy a kérdés egyelőre nyugvópontra jutott.

A halászati törvény revíziója során tárgyalás alá került a tógazdaságok minősítése is, nevezetesen, hogy azok az őstermeléssel egy tekintet alá esnek. Ez ellen a pénzügyminisztérium kiküldöttéi tiltakoztak, mert a tógazdaságok földadó tekintetében nézetünk szerint a meglévő kategóriák egyikébe sem sorozhatók be. Ez ügyben egyesületünk feliratot intézett földmivvelésügyi és pénzügyminiszter urakhoz, azonban a kérdés az elmúlt év folyamán nem nyert tisztázást.

Dr. Korbuly Mihály indítványt tett, hogy a tógazdasági munkások továbbképzése céljából halászati tanfolyamot állítson fel az egyesület. A választmány ezen kérdés tanulmányozására indítványozóval együtt egy öttagú bizottságot küldött ki. Azonban az egyesület anyagi viszonyai és a gazdasági körülmények ezidő szerint nem olyanok, hogy ezen eszmét hamarosan megvalósítani lehetne; mégis tekintve a gondolat életrevalóságát, biztosra vehető, hogy az öttagú bizottság módját fogja találni a megvalósításnak.

A halszállító kocsik évi felülvizsgálata és javítása, melyet a MÁV tulajdonosaik költségén végeztek, rendkívüli anyagi áldozatokkal jár. Egyesületünk választmánya felhatalmazta az érdekeltet, hogy ezen sérelem orvoslására a szükséges lépéseket tegyék meg.

Halaink külföldi versenyképessége tekintetében nagyfontosságú tényező a szállítási-tarifa. E tekintetben minthogy haltermésünk legnagyobb része az ország határán túl kerül eladásra, jelentős eredményt értünk el, amidőn halszállító kocsiban a külföldre irányított halküldeményekre tarifakedvezményt sikerült kieszközölnünk. További lépésünk az volt, hogy ez a kedvezmény a jegelt halakra, továbbá a Budapestre irányított szállítmányokra is terjesztessék ki. Ez a kérdés múlt év folyamán még kedvező elintézkést nem nyert.

Fanda Agoston által felajánlott relikviát elhelyezése szintén gondoskodás tárgyát képezte, de sajnos teljes megoldást még nem nyert. A választmány akként döntött, hogy az ereklyéket külön csoportosítás mellett az egyesület tulajdonjogának fenntartásával a Nemzeti Múzeumba helyezi el. Az elhelyezés részleteinek elintézését ifj. Zimmer Ferenc választmányi tag úr vállalta magára.

Múlt évi közgyűlésünk felejtethetlen alelnökünk Corchus Béla emlékének megörökítése tárgyában többek között akként határozott, hogy felhívja a magyar tógazdákat, hogy egyik tavukat az ő nevével nevezzék el. Ezen kegyeletes ténnyel kapcsolatban felemlítem, hogy ezen felhívásnak a legtöbb tógazda a legnagyobb készséggel tett eleget s az egyesület számos bejelentést kapott ennek megtörténtéről. Ügykezelési tevékenységünk nevezetesen az elnökség és titkári hivatal tevékenysége a múlt évnek felel meg, amennyiben 170 ügydarabot intéztünk el.

Taglétszámunk 1924. évi december hó 31-én 388 volt. Új tagul léptek be 48-an, kiléptek 83-an, meghaltak 7-en, úgy hogy az évi fogyatkozást 42-t tesz ki.

Elhalálozott tagjaink névszerint a következők: Corchus Béla, haltenyésztő Budapest; Gere András, halászmester Szigetszentmiklós; Makfalvay Géza, nyug. államtitkár Budapest; Rein Márton, halászmester Paks; Reifman Ferenc, halkereskedő Baja; id. Schaller János, halászmester Tolna; Tilinger István, halászmester Dunapentele. Béke hamvaikra!

Tisztelt Közgyűlés! Jelentésem végére értem. Nem ragyogó a kép, amelyet vázoltam, de nem is elszomorító. Fejlődés, mozgás tapasztalható s ez biztató jelenség. Adja Isten, hogy ez a fejlődés egészséges és erőteljes legyen, hogy a jövő beszámolóim a maít messze túlszárnyalja!

Kérem jelentésem tudomásul vételét.

A közgyűlés a jelentést egyhangú helyesléssel tudomásul vette.

3. *Titkár* felolvassa az 1924. évben jelentkezett és a választmány által időközben felvett tagok névsorát;

Rendes tagok: Ferenczy G. László vízmester Budapest, Friedmann Árpád mérnök, Budapest, gr. Benyovszky Moric, Siklós, dr. Révész Pál igazgató, Budapest, Soóky Endre intéző, Budapest, Hirsch Imre főintéző, Hortobágy, Vizer Béla főgépész, Tiszakeszi, ifj. Haverl Márton segédintéző, Hortobágy, Sáfár Endre segédintéző, Hortobágy, Skobrak István halászmester, Hortobágy, Gedeon Sándor mérnök, Budapest, Pichler Sándor mérnök, Budapest, Tiszaujvárosi halászati társulat, Bem Gyula földberlő, Órszpuszta, Zala Miklós berlő, Tarany, Neumann Ármán cégvezető, Budapest, Mészáros László cégvezető, Budapest, Steiner Károly tisztviselő, Budapest, Sándor Imre cégvezető, Budapest, Marschall Jenő segédintéző, Budapest, Szigeti Antal intéző, Mike, Egyri Ferenc intéző, Somogyszentmiklós, Oekonomo György segédintéző, Varaszló, Vladár Sándor intéző, Iszkaszentgyörgy, Barta Károly intéző, Bicske, Feder Miksa tisztviselő, Budapest, Sipos Márton főtisztviselő, Budapest, Maere Loránt titkár, Budapest, Vitéz Csécsi Nagy Imre, Budapest, Hankó Ernő jószágfelügyelő, Sárszentmiklós, Karczag József, Baracs, Kéri József, Sáregres, Konkoly Sándor, Kiskunfélegyháza, Vass György, Budapest, ifj. Splivaló József tisztviselő, Budapest, Romhányi István tisztviselő, Budapest, Bakonyi Iván joghallgató, Budapest, Schranz Sándor tisztviselő, Budapest, dr. Boér Lajos ügyvéd, Budapest, dr. Mócsy István ügyvéd, Kalocsa, ifj. Finczter Ferenc halászmester, Ujpest, Heller Gábor halászmester, Ujpest, Parthy József halászati társulati igazgató, Doromlás, dr. Ámon Pál, prélatus-kanonok, Kalocsa, Kegyes Tanítórend Taszári Gazdasága, Ráfás Károly halász, Ráckeve, Vásárosnamény-csapi halászati társulat, Naschitzer Fischteiche A. G.

4. *Techet Róbert* a számvizsgáló-bizottság nevében jelenti, hogy a pénztáros által készített 1924. évi vagyonkimutatást és zárszámadást tételről-tételre megvizsgálták és azt mindenben helyesnek találták s ezért a felmentvény megadását javasolják.

Az egyes tételek a következők:

Vagyonkimutatás.

a) Értékpapírok:

1.	3 drb. 2000 K n. é. 4 $\frac{1}{2}$ %	Mát. záloglevél	5685 K	
2.	3 " 1000 K " " 4 $\frac{1}{2}$ %	" "	2760 K	
3.	1 " 1000 K " " 4 $\frac{1}{2}$ %	" "	900 K	
4.	2 " 200 K " " 4 $\frac{1}{2}$ %	" "	379 K	
5.	3 " 200 K " " 4 $\frac{1}{2}$ %	" "	552 K	
6.	2600 K n. é. 6%	hadikölcsönkötvény	2522 K	
7.	4000 K n. é. 6%	"	3864 K	
8.	1400 K n. é. 6%	"	1365 K	
			összesen:	18,027 K

b) Készpénz

Maradványok:

a)	bankfolyószámlán	—	11,955 K	
b)	póstatakarék folyószámlán	982,686 K		
c)	házipénztárban	—	739,008 K	1,733.649 K
			összesen:	1,751.676 K

Zárszámadás.

Bevétel:

1.	Maradványok mint egyenleg			
a)	bankfolyószámlán	—	11,955 K	
b)	póstakpzt. fslán	—	143,154 K	
c)	házi pénztárban	—	35,508 K	
d)	a „Halászat“ fsláján	1,815.702 K		2,006.319 K
2.	Tagsági díjak, adományok, alapítványok	—	—	29,704.315 K
			összesen:	31,722.589 K

Kiadás:

1.	A „Halászat“ szaklap nyomdai és expedíciós költségei	—	—	23,165.619 K
2.	Póstaköltségek	—	—	415.400 K
3.	Nyomtatványok	—	—	100.000 K
4.	Különféle kiadások	—	—	525.400 K
5.	Titkár I. félévi tiszteletdíja	—	—	810.000 K
6.	Pénztáros évi tiszteletdíja	—	—	1,210.000 K
7.	Szerkesztő tiszteletdíja és írói tiszteletdíjak	—	—	3,587.960 K
8.	Vagyonkezelési költségek	—	—	174.561 K
9.	Maradványok			
a)	bankfolyószámlán	—	11,955 K	
b)	póstatakarék pzt. fslán	982,686 K		
c)	házi pénztárban	—	739,008 K	1,733.649 K
			összesen:	31,722.589 K

Halrajzi alap.

Bevétel: Egyenleg 1924. évről 2,375 K

A közgyűlés a jelentést és zárszámadást jóváhagyólag tudomásul veszi és a pénztárosnak a felmentvényt megadja.

Kuttner Kálmán indítványára a pénzkezelés egyszerűsítése céljából a közgyűlés elhatározta, hogy a halrajzi-alap külön kezelését figyelemmel az összeg csekélységére, megszünteti.

5. Németh Endre pénztáros előterjeszti a választmány javaslataként az egyesület 1925. évi költségelőirányzatát, melyben a agólj már évi 8, illetve 4 aranykoronával van felvéve.

Kiadás:

1.	„Halászat“ szaklapra	—	—	1200 aranykorona
2.	Postaköltségek	—	—	60 "
3.	Nyomtatványok	—	—	50 "
4.	Irodai költségek	—	—	30 "
5.	Titkár tiszteletdíja	—	—	360 "
6.	Pénztáros tiszteletdíja	—	—	240 "
7.	Szerkesztő tiszteletdíja	—	—	480 "
8.	Írói tiszteletdíjak	—	—	300 "
9.	Előre látható maradvány	—	—	580 "
				összesen: 3300 aranykorona.

Bevétel:

1.	Maradvány 1924-ről	—	—	120 aranykorona
2.	Tagsági díjak:			
	300 tag á 8 K	—	—	2400 "
	60 tag á 4 K	—	—	240 "
3.	50 előfizető á 8 K	—	—	400 "
4.	Hirdetésekből	—	—	140 "
				összesen: 3330 aranykorona.

A közgyűlés a költségelőirányzatot teljes egészében egyhangulag elfogadta.

6. Titkár jelenti, hogy a dr. Dobránszky Béla által pályadíjként kifizetett 100 drb. Haltenyésztő és Halkereskedelmi Rt. részvényosztalékát adományozó 500.000 K-ra egészítette ki. A választmány azt javasolja, hogy a pályadíj ez évben ne adassék ki, hanem a jövő évvel egyesítve, egyszerre nagyobb összegben jusson kiadásra.

A közgyűlés a választmány javaslatát egyhangulag elfogadta.

7. Titkár jelenti, hogy indítvány sem írásban, sem szóval nem adatott be.

Több tárgy nem lévén, elnök a közgyűlést berekesztette.

Kmf.

Fischer Frigyes s. k.
ügyvezető-titkár.

br. Inkey Pál s. k.
elnök.

Hitelesítők:

Kuttner Kálmán s. k.

Zimmer Ferenc s. k.

A közgyűlés után Lindmeyer Antal, dr. Maucha Rezső és dr. Unger Emil kir. adjunktusok vetített képek bemutatásával népszerű tudományos előadást tartottak a tótrágyázás és hal-táplálék összefüggéséről, a víz oxigén tartalmának gyakorlati megállapításáról és a ponty életkorának meghatározásáról.

A közgyűlésen megjelent egyesületi tagok az előadásokat nagy érdeklődéssel és figyelemmel hallgatták végig.

A közgyűlésen megjelent tagok egy része azután a Pannonia külön éttermében barátságos vacsorára gyűlt össze s fehér asztalnál hosszas eszmecsere folytatótt a mindennapi eseményekről.

VEGYESEK.

Személyi hír. A Kormányzó Úr Öfömméltósága f.é. április hó 9 én kelt magas elhatározásával Dr. Korbuly Mihály, országos középítési tanácsosnak a m. kir. halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás vezetőjének, sz. k. honvéd huszár századosnak a kísérletiügyi igazgatói címet és jellegét adományozni méltóztatott.

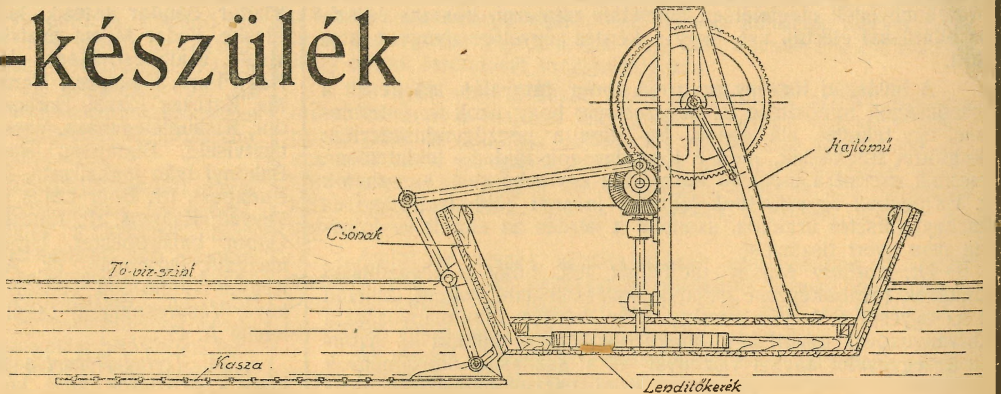
A halászat ügyének egyik úttörő munkását, s a halászatot oly közelről érintő hazai szennyvíz-problémák legalaposabb ismerőjét érte ez a jól megérdemelt kitüntetés. Őszintén kívánjuk,

Sásvágó-készülék

Bármely halászcsonakra könnyen árszerelhető és kézzel könnyen üzemben tartható. Nagy előnye, hogy a csónak mindig sík vízben a levágott rend helyén jár és így könnyen és gyorsan dolgozik. Napi teljesítménye 5 kat. hold.

Kapható:

a Haltenyésztő és Halkereskedelmi R.-T.-nál, Budapest, V., Béla-u. 8.
Ára 10 millió korona, ab Pécs

hogy a halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás kint-tetett igazgatója, aki az intézményt megalapítása óta, immár húsz éve vezeti, még számos évig jó egészségben munkálkodhasson halászatunk érdekében.

Hírek a Balatonról. A közelmúltban a Balatonon volt szokatlanul erős viharral kapcsolatban a napilapok azt írták, hogy hát halász a vihar áldozata lett. Szerencsére ez a hír nem bizonyult valósnak. A halászokat a Zala gőzös bárkájukból a fedélzetére vette, és semmi bajuk sincsen.

A Balaton pontyivadékkal való népesítése, melyről lapunk már több közleményben beszámolt, programszerűen történik. Ez alkalommal megkezdődött a behelyezeti pontyok egy részének rendszeres megjelölése is. A tolyószámmal ellátott haljelző fém-lapocskákat bevált mintá szerint a Haltenyésztő és Halkereskedelmi r. t. készítette. A jelzők nem rozsdásodó vékony nikkelen dróttal a ponty hátúszójának tövében, a bogárnártüskén lesznek megerősítve, s a halat érezhetően sem nem sértik, sem nem akadályozzák a mozgásban. Ily módon a pontyok vándorlása és növekedése idővel kétségtelenül megállapítható lesz a Balatonban.

A viharral kapcsolatban érdekes tüneményt is megfigyelhetünk. Május 5. én, szerdán Siófokról a Balatonon elindulva a víz színén megszámlálhatatlan mennyiségű jó nagy fekete legyet láttunk. Ez a „légyeső“ csaknem egyenletes eloszlásának bizonyult az egész környéken, Alsóörsig, s oly sűrűn borította a tavat, hogy négyzetméterenként legalább tíz darab volt megszámlálható, amennyire útközben csak megfigyelni lehetett. A legyekből többet kihalásztam, s még életben voltak. Szent Márk legye volt. Szárazföldi rovar, lávája földben él s a pázsit füvek gyökerét rágja. Helyiell-közzel más féle rovaok is voltak. A vihar verhetette őket a tóra, a küszök és gardák nagy öröme. — Aznap egy felboncolt garda belében is megtaláltam őket. Csakúgy feketélt a bétartalom a Szent Márk legyek maradványaitól.

Borbély főhalászmester azt mondta, hogy ilyen „légyeső“ még nem látott. Előfordul azonban a szárnya hangya és egy ízben rengeteg volt a katicabogár.

Ime egy példa, hogy a vízbehulló szárazföldi rovaroknak is mily nagy jelentőségük lehet haltáplálás szempontjából. A Balaton két tömeghala: a szélhajtó küsz és a garda különösen szívesen táplálkoznak ilyen félével.

Dr. Unger Emil.

A Dunaföldvár-bátai halászati társulat folyó évi március hó 12-én rendes, április 4-én pedig rendkívüli közgyűlést tartott. A közgyűlés főbb tárgyát az elmúlt évről szóló igazgatói jelentés, a jövő évi költségvetés, a halászati tilalom felfüggesztése, az egyes üzemszakasznak halvalutában való bérmegállapítása képezte.

A költségvetést a közgyűlés 36 q buzában állapította meg úgy, hogy ennek alapján a kivetési járulék kat. holdankint 25 dekál tesz ki.

A halászbérlőknek az általános halászati tilalom felfüggesztése tárgyában beadott kérelmét a rendes közgyűlés nem teljesítette ugyan, azonban a rendkívüli közgyűlés a fennforgó és méltánylást érdemlő körülményekre való tekintettel akként döntött, hogy a tilalom felfüggesztését kéri. A halászbérlők a halvalutában megállapított bérösszegek mérséklését is kérelmezték. Ez

ügyben a közgyűlés egy öttagú bizottságot küldött ki a kérdés tanulmányozására, a rendkívüli közgyűlés pedig akként döntött, hogy a tavalyi bérösszeg teljes egészében fizetendő 1925. évre is.

Hivatalos árjegyzés. Április hó folyamán a forgalom közepes, ingadozó árakkal.

Nagyban való eladásnál élő halban a ponty 22,000—36,000, csuka 32,000—34,000, compó 22,000—26,000, márna 16,000—30,000, K.-val volt jegyezve kgr.-onkint. **Jegelt** halban a ponty 8,000—25,000, harcsa 45,000—55,000, csuka 16,000—25,000, süllő dunai 40,000—60,000, süllő balatoni 1 kg-ig 45,000, fogas balatoni 1—2 kg-ig 30,000—45,000, keszeg balatoni 8,000, keszeg dunai 10,000, ön hal (balin) balatoni 12,000—16,000, kárász 4,000—17,000, márna 20,000—26,000, K között ingadozott kilogrammonkint.

Kicsinyben való árusításnál az áringadozásokat koronában és kilogrammban az alábbi összeállítás mutatja:

a) Édesvízi (élő) hal:	1925. ápr. 1.		1925. ápr. 29.	
	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy	38000—50000	38000—50000	30000—45000	35000—40000
" kicsiny	30000—35000	28000—40000	25000—30000	25000—32000
Harcsa, nagy	70000—80000	70000—90000	70000—80000	60000—80000
" kicsiny	50000—60000	60000—70000	55000—70000	50000—60000
Csuka, nagy	35000—45000	30000—40000	35000—45000	30000—40000
" kicsiny	25000—35000	24000—30000	25000—35000	24000—30000
Süllő dunai	—	—	—	—
Fogas dunai	—	—	—	—
Kárász	2000—25000	2000—25000	15000—25000	15000—25000
Compó	25000—35000	30000—35000	25000—30000	30000—35000
Márna	—	30000—32000	—	30000—35000
Keszeg	—	—	—	—
" kicsiny	—	—	—	—
Kecsege, nagy	—	—	—	—
" kicsiny	—	—	—	—
Apró, kevert hal	—	12000—16000	—	—
q) Édesvízi jegelt (nem élő) hal:				
Ponty, nagy	20000—30000	25000—30000	20000—30000	24000—30000
" kicsiny	20000—25000	20000—25000	15000—25000	18000—24 00
" felvagdálva	35000—50000	35000—50000	30000—50000	35000—40000
Harcsa, nagy	60000—80000	70000—90000	60000—80000	60000—70000
" kicsiny	45000—60000	50000—60000	40000—60000	35000—500 0
" szeletve	80000—120000	80000—120000	80000—120000	80000—100 00
Csuka, nagy	30000—40000	25000—35000	30000—40000	25000—40000
" kicsiny	20000—30000	2000—25000	20000—300 0	20000—25000
Süllő dunai	50000—70000	45000—60000	30000—70000	40000—60000
Fogas dunai	65000—100000	60000—90000	60000—90000	—
Süllő, balatoni 1 kg-ig	55000—60000	50000—60000	—	—
Fogas balatoni 1—2 kg-ig	75000—80000	70000—80000	—	60000—70000
" 2-3 kg-ig	90000—90000	—	—	—
" 3 kg-on felül	110000—110000	—	—	—
Keszeg, balatoni	10000—16000	12000—15000	—	—
Keszeg dunai	—	12000—14000	8000—16000	10000—15000
Garda, balatoni	—	—	—	15000—22000
Önhal (balin) balatoni	—	—	—	—
Kárász	12000—15000	14000—20000	10000—15000	10000—14000
Compó	18000—20000	—	20000—25000	—
Márna	25000—30000	30000—30000	20000—40000	20000—30000
Tok	—	—	—	—
Kecsege, nagy	80000—90000	100000—100000	100000—120000	—
" kicsiny	60000—80000	70000—70000	50000—80000	—
Apró kevert hal	10000—12000	10000—16000	8000—16000	10000—14000
Pisztráng	—	—	—	—

A lap kiadásáért felelős: **Dr. Unger Emil.**

F. W. Lührig A.-G. Göttingen, sport- és horgászó-eszközök gyára

Világos és sötét bambusz-, Hickory-, Greenhart- és gerelyfából készült, valamint Tonkin-horgászbotok, dobó-, fonó- és csukahorgászásra szolgáló hasított horgászbotok, fa- és fémcsévék, olasz és közön-

sleges fonócsalik, mesterséges csalétekhalak és legyek, mindenfajta pedzók és horgok, elsőrendű kender- és selyemhorgász-zsinórok, halaskosarak és vedrek, kender- és drótszakok stb. különleges gyártása.

Képes árjegyzéket kívánatra, mintát számla ellenében küldünk. ♦ Kérviselőt keresünk.

HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDELMI RÉSZV.-TÁRS.

Központi iroda:
BUDAPEST, V., BÉLA-UTCA 8.
Telefon 79-46 és 113-52.

Budapesti kereskedelmi telep és raktár:
BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCA 3.
Telefon nappal: József 48-48, éjjel: Budafok 128.

Veszünk és eladunk mindenfajta halat minden mennyiségben, szállítunk saját tógazdaságainkból kitenyészített gyorsnövésű, nemes egy- és kétnyaras tenyészpontyot és tenyészanyapontyokat.

HALÁSZHÁLÓK

legjobb minőségű, 3—2-sodratú, hosszúszálló kenderfonalból készült, úgyszintén haláskötelek, inslég, forog, halászcernák készen és megrendelésre kaphatók.

HIRSCHFELD ÁRMIN
DEBRECEN, JÓZSEF KIR. HERCEG-U. 38.

HALÁSZHÁLÓ

puha inslég és kötél, hálófonal, parafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA RÉSZV.-TÁRSASÁGNÁL BUDAPEST

Főüzlet:
IV., Ferenc József-rakpart 6-7.
A Ferenc József-híd és Erzsébet-híd között.
Telefon: József 61-48

Fióküzlet:
VII., Thököly-út 16.
A Keleti pályaudvar indulási oldalával szemközt.
Telefon: József 61-17

Halászati és gazdasági felszerelések:

Kötélárúk: ruhaszáritókötél, rudalókötél, nyakló, marha- és borjúkötél, istráng, szántógyeplű, nyereg stb. gyártása és eladása

Központi iroda:
BUDAPEST, V., ALKOTMÁNY-UTCA 20.
Telefon: 179-51.

halászcsonakok, haltartók, csónakbárkák, apacsutok, nádvágókések, csákllyák, húzó- és kormányvezők (kőrifából), sport- és luxuscsónakok, evezők.

HIRMANN ISTVÁN IPARTELEPEI VÁC

KÓSDI-ÚT 52. • (Vasút mellett.) • TELEFON 72

Az árúk kiválóságáról személyesen meggyőződhet!
Kérjen árajánlatot!

Tógazdaságok figyelmébe!

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek több ezer métermázsas élő pontyot, compót, kárászt stb.

ZIMMER FERENC HALÁSZMESTER BUDAPEST, KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK. TELEFON: JÓZSEF 48-94.

HALÉRTÉKESÍTŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

HALNAGYKERESKEDEÉS

ÁRUSÍTÓ HELY: **BUDAPEST IX., KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK** TELEP ÉS IRODA: **BUDAPEST IX., CSARNOK-TÉR 5. SZÁM**

TELEFON nappal: JÓZSEF 113-54.
TELEFON éjjel: JÓZSEF 49-06.

KÖZPONTI IRODA:
BUDAPEST, V., SZÉCHENYI-UTCA 1. SZÁM
TELEFON: 154-44, 154-45.

MEGVESZSÜK tógazdaságok egész haltermését, SZÁLLITUNK a Magyar Tógazdaságok Részvénytársaság kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat és megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt.